

הסגולה

לשמירה בדרכים ובמלחמה

"וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי מִמְּלַכֶּת כְּהַנִּים וְגוֹי קְדוֹשׁ:" (שמות יט ו')

"וְהִתְקַדְּשֶׁתֶם וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי:" (ויקרא יא מד)

"דְּבַר אֵל כָּל עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאַמְרַת אֱלֹהִים קְדוֹשִׁים תִּהְיוּ כִּי קְדוֹשׁ
אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם:" (ויקרא יט ב)

"כִּי ה' אֱלֹהֶיךָ מִתְהַלֵּךְ בְּקֶרֶב מַחֲנֶיךָ לְהַצִּילְךָ וּלְתַת אִבְיָיִךָ לְפָנֶיךָ וְהָיָה
מַחֲנֶיךָ קְדוֹשׁ וְלֹא יֵרָאֶה בְּךָ עֲרוֹת דְּבַר וְשָׁב מֵאַחֲרֶיךָ:" (דברים כג טו)

"וּלְתַתָּךְ עֲלִיּוֹן עַל כָּל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עָשָׂה לְתַהַלָּה וּלְשֵׁם וּלְתַפְאֶרֶת
וְלְהִיתָדָּע עִם קְדוֹשׁ לַה' אֱלֹהֶיךָ כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר:" (דברים כו יט)

מצות עשה מן התורה לקרוא בכל יום
"שמע ישראל" בוקר וערב.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד:

פסוק זה יאמר בלחש:

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכּוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאַהֲבַת אֵת ה' אֱלֹהֶיךָ כְּכֹל לְבָבְךָ וּכְכֹל גַּפְשְׁךָ
וּכְכֹל מְאֹדְךָ. וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי
מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל לְבָבְךָ. וְשָׁנַנְתָּם לְכַנִּיךָ וּדְבַרְתָּ
בָּם בְּשֹׁכְתְךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדַרְךָ וּבְשֹׁכְכָךָ
וּבְקוֹמְךָ. וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל יָדְךָ וְהָיוּ לְטַטְפֹּת
בֵּין עֵינֶיךָ. וּכְתַבְתָּם עַל מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

בנוסף תקנו לנו חז"ל לקרוא קריאת שמע לפני השינה ועל זה נאמר בתלמוד (ברכות דף ה א) א"ר יצחק כל הקורא קריאת שמע על מטתו כאלו אוהו חרב של שתי פיות בידו (להרוג את המזיקים. רש"י) שנאמר רוממות אל בגרונום וחרב פיפיות בידם. ואמר רבי יצחק כל הקורא קריאת שמע על מטתו מזיקין בדילין הימנו.

אמר להן הקדוש ברוך הוא לישראל: אפילו לא קיימתם אלא קריאת שמע שחרית וערבית אין אתם נמסרים ביד אויבכם. (תלמוד בבלי

מסכת סוטה דף מב.)

אמר הקדוש ברוך הוא: שימרו מצות קריאת שמע ערבית ושחרית ואני משמר אתכם. (מדרש תנחומא פרשת קדושים אות ו')

תפילה לשמידה בזמן מלחמה

אמר רבי שמעון בר יוחאי שכל מי ששם את מבטחו וחזקו בשם ה' לא יכול אף אחד מבני העולם להזיקו ועל כן יאמר פסוקים אלה ובאמרו שם ה' יכון היטב וישים בה' מבטחו ולא יאנה לו כל רע.

שְׂרֵי בָרַכְנוּ וְנַחֲיָהּ. וְהַבּוֹטָח בַּה' חֶסֶד יִסּוּכְכֶנּוּ. הוֹדוּ לַה' כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד. וְנַח מִצָּא חֵן בְּעֵינֵי ה'.

אנא ה' תהיה נא אֲזִינֶךָ קְשׁוּבוֹת אֵל תִּפְלֵת עֲבָדֶיךָ הַחֲפִצִים לִשְׁמֹעַ וּלְיָרֵאָה שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל וְהַצְּלִיחָה לְעַבְדֶיךָ הַיּוֹם וּתְתַנְנֵי לַחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רוֹאֵי כִי לֶךְ הוֹחֵלְתִי אֵתְּהָ תַעֲנֶה ה' אֱלֹקֵי, לַה' הִישׁוּעָה עַל עַמְּךָ בְּרַכְתֶּךָ סְלָה, ה' הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲגֹנֵי כַּיּוֹם קְרָאנוּ: דַּחַח דְּחִיתָנִי לְגַפְלִי וְה' עֲזָרְנִי, יִסֹר יִסְרֵנִי יְהִי וְלִמּוֹת לֹא תִנְגְּנִי: אָמַר לַה' מַחְסֵי וּמַצּוֹדֵתֵי אֱלֹקֵי אֲכַטֵּחַ בּוֹ: כִּטַּח בַּה' וַעֲשֵׂה טוֹב שֶׁכֵּן אֲרִץ וְדַעַה אֲמוֹנָה: בֵּית אֲהָרֹן כִּטַּחוּ בַה' עֲזָרָם וּמַגִּנָּם הוּא: כִּטַּח אֵל ה' בְּכָל לִבְכֶךָ וְאֵל בֵּיתְךָ אֵל תִּשְׁעוּ: כִּטַּחוּ בַה' עַדִּי עַד כִּי בִיָּה ה' צוֹר עוֹלָמִים: כִּרְוַךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִכַּטֵּחַ בַּה' וְהִיָּה ה' מַכְטָחוּ: בִּידָאֵת ה' מַכְטַח עֵז וּלְבַבְנִי יְהִיָּה מַחְסֵה: גוֹל עַל ה' דִּרְכֶךָ וּבִטַּח עָלָיו וְהוּא יַעֲשֶׂה: הִנֵּה אֵל יִשׁוּעָתִי אֲכַטֵּחַ וְלֹא אֶפְחַד כִּי עֵזִי וְזַמְרַת יְהִי ה' וְהִי לִי לִישׁוּעָה: וּבִטַּחוּ כֶּךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ כִּי לֹא עֹבֶרֶת דְּרִשִׁיד ה': וְיִתֵּן בְּפִי שִׁיר חֲדָשׁ תְּהִלָּה לְאַלְהֵינוּ יְרֵאוּ רַבִּים וַיִּירָאוּ וּבִטַּחוּ בַה': וְאֲנִי בַחֲסֶדְךָ כִּטַּחֲתִי יְגַל לְבִי בִישׁוּעָתְךָ אֲשִׁירָה לַה' כִּי גָמַל עָלַי: וְאֲנִי עֲלִידֶךָ כִּטַּחֲתִי ה' אֲמַרְתִּי אֱלֹקֵי אֵתְּהָ: זָכְחוּ וּזְכָחִי צִדְקָה וּבִטַּחוּ אֵל ה': טוֹב לְחַסוֹת בַּה' מַבְטָח בְּאָדָם: טוֹב לְחַסוֹת בַּה' מַבְטָח בְּנִדְרֵיבַיִם: ה' עֵזִי וּמַגִּנִּי בּוֹ כִּטַּח לְבִי וְנַעֲזַרְתִּי וַיַּעֲלֵנוּ לְבִי וּמִשִּׁירֵי אֲהוֹרָנִי: ה' צַבָּאוֹת אֲשֶׁרֵי אָדָם כִּטַּח כֶּךָ: יִשְׂרָאֵל כִּטַּח בַּה' עֲזָרָם וּמַגִּנָּם הוּא: יִרְאֵי ה' בִּטַּחוּ בַה' עֲזָרָם וּמַגִּנָּם הוּא: כִּי הַמֶּלֶךְ כִּטַּח בַּה' וּבַחֲסֶד עֲלִיוֹן בַּל מוֹט: כִּי אֵתְּהָ תִקְוֵתֵי ה' אֱלֹהִים מַכְטָחֵי מַנְעוּרֵי: מִשְׁכִּיל עַל דַּבָּר יִמְצָא טוֹב וּבִטַּח בַּה' אֲשֶׁרֵי: בְּשָׁלוֹם יַחְדוּ אֲשַׁכְּבָה וְאִישָׁן כִּי אֵתְּהָ ה' לְכַרְדֵּךְ לְכַטַּח תוֹשִׁיבֵנִי: שְׁנֵאתִי הַשְׁמָרִים הַבָּלִי שְׂוֹא וְאֲנִי אֵל ה' כִּטַּחֲתִי:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הַבְּטָחִים בַּה' כַּהֲרֹ צִיּוֹן לֹא יִמוּט לְעוֹלָם יִשָּׁב: יְרוּשָׁלַם הַרִים סָבִיב לַה' וְה' סָבִיב לְעַמּוֹ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: כִּי לֹא יִנָּח שְׁבַט הַרְשָׁע עַל גּוֹדֵל הַצַּדִּיקִים לְמַעַן לֹא יִשְׁלַחוּ הַצַּדִּיקִים בְּעוֹלָתָהּ יְדֵיהֶם: הִיטִיבָה ה' לְטוֹבוֹתֵי וְלִישְׁרֵים בְּלִבּוֹתָם: וְהַמָּטִים עַקְלָלוֹתָם יוֹלִיכֶם ה' אֵת פְּעָלֵי הָאָזֶן שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל:

השמירה הכי טובה בעולם

תורתנו הקדושה מלמדת אותנו "קדושים תהיו" שתהיו פרושים ומובדלים מן העריות (רש"י), וכל כך הזהירה התורה עד שכתבה ציווי מיוחד "ונשמרת מכל דבר רע" (דברים כ"ג י') המלמדנו כי חובה על האדם להישמר מכל דבר המביא לידי הרהורי עבירה.

כאשר בני ישראל שמרו על קדושתם היו מנצחים בכל המלחמות וכולם היו חוזרים בשלום לביתם. היום בעוונותינו אבדנו את השמירה ולכן יש לנו למרבה הצער כ"כ הרבה אבידות.

כתוב בתורה -

"כִּי ה' אֱלֹהֶיךָ מִתְהַלֵּךְ בְּקֶרֶב מַחֲנֶיךָ לְהַצִּילֶךָ וְלָתֵת אִיבֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהָיָה מַחֲנֶיךָ קְדוֹשׁ וְלֹא יֵרָאֶה בְּךָ עֲרוֹת דָּבָר וְשָׁב מֵאֲחֲרֶיךָ:" (דברים, כ"ג ט"ו).

אם אין קדושה אין שמירה. ההגנה הכי טובה בעולם היא כששומרים על הקדושה, על הברית, ומתרחקים מכל דבר ערוה (פריצות).

המלחמה האמיתית שלנו היא לא עם חיובאללה, חמאס או איראן, המלחמה האמיתית שלנו היא לנצח את היצר הרע!

מעלות שמירת הברית

1. בזמן שישראל שומרים את הברית אין שום אומה ולשון יכולים לשלוט בהם. כל שומר ברית, מציל נפשות רבות בלי שיעור בזכותו.
2. השומר על בריתו מחשב לו הקב"ה כאילו קיים כל התורה כולה.
3. וזוכה לשלושה מעלות גדולות:
  - א. זוכה לראות את הקדוש ברוך הוא ממש בלי שום מסך מבדיל. ומי יכול לשער ולספר אלו הדברים. ואשרי לנשמה שזוכה בעת צאתה מן העולם לראות את ה' יתברך כאשר מבואר בדברי הזוהר הקדוש אשר שום מלאך ושרף אינו זוכה לזה.
  - ב. המצווה הכי קשה בתורה היא לפרוש מן העריות והביאות האסורות, והשומר בריתו מאיר את גופו ואין רימה ותולעה שולטים בו.
  - ג. זוכה לרפואה - "כל המחלה אשר שמתני במצרים לא אשים עליך כי אני ה' רופאך" כי על ידי שמירת הברית הקב"ה מרפא אותו, את גופו ונפשו, וזו רפואה הקיימת לעד.
4. מי ששומר על הברית, הקדוש ברוך הוא מתפאר בו בכל יום, ככתוב בגמרא (פסחים ק"ג) שלשה הקדוש ברוך הוא מכריז עליהן בכל יום אחד מהם זה רווק הדר בכרך (עיר גדולה) ואינו חוטא.
5. שומר הברית נקרא צדיק אפילו אם יש לו עבירות (בשגגה).
ויש לו בגן עדן היכל מיוחד ומעולה יותר מכל הנשמות.
6. כתוב בזוהר הקדוש שכל העולם נברא ומתקיים רק על הברית שנאמר 'אם לא בריתי יומם ולילה חוקות שמים וארץ לא שמתי'
7. שמירת הברית נותנת קיום לכל העולמות כולם! ויהודי שמקבל על עצמו שמירת הברית יש לו כח עצום שכל העולמות עומדים בזכותו!
בזמן שישראל שומרים את הברית אין שום אומה ולשון יכולים לשלוט בהם.

מקבץ הלכות לשמירת הקדושה

ראיה • מחשבה • נגיעה • דיבור ושמיעה • ברית • יחוד

הראיה

"וְזָכַרְתֶּם אֶת כָּל מִצְוֹת ה' וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תִתְּרוּ אַחֲרָי לְכַבֵּכֶם וְאַחֲרָי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת כָּל מִצְוֹתַי וְהֵייתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם:" (במדבר טו, לט')
רש"י: הלב והעיניים הם מרגלים לגוף, מסרסרים לו את העבירות, העין רואה, והלב הומד, והגוף עושה את העבירות:

תאוות הראיה מלווה את האדם בכל מקום. האדם נהנה לראות ולהתבונן בכל מה שעומד לו מול העיניים. אך כשמדובר להנות מראיית נשים, הדבר אסור בהחלט. וכך נפסק להלכה:

המסתכל בעריות מעלה על דעתו שאין בְּכֹךְ פְּלוֹם שֶׁהוּא אוֹמֵר וְכִי קִרְבְּתִי אֶצְלָהּ. וְהוּא אֵינוֹ יוֹדֵעַ שֶׁרְאִיתִי הָעֵינַיִם עוֹן גְּדוֹל שֶׁהִיא גּוֹרְמֹת לְגוֹפֵן שֶׁל עֵרְוֹת. [רמב"ם הלכות תשובה פרק ד' הלכה ד']

וכך אומר גם השולחן ערוך:

צְרִיף אָדָם לְהִתְרַחֵק מִהַנְּשִׂים מְאֹד מְאֹד. וְאִסּוּר לְקַרֵּץ בְּיָדָיו אוֹ בְּרַגְלָיו וְלִרְמֹז בְּעֵינָיו לְאֶחָד מִהָעֵרְוֹת. וְאִסּוּר לְשַׁחֵק עִמָּהּ, לְהַקְלֵל רֵאשׁוֹ פְּנֵיהָ אוֹ לְהַבִּישׁ בְּיַפְיָהּ. [אבן העזר סימן כא']

מחשבה

תפקיד גדול וקדוש נתן לנו בורא העולם, והוא, לשמור על המח שלנו ממחשבות של תאוות אלו. ולמרות שהיצר הרע נהנה ומתענג על הרהורי עבירה ותאוה, מחוייב האיש היהודי להסיח את דעתו למחשבות אחרות, ולהתרחק מכל טומאה. כל מחשבה המביאה את האדם לידי תאוה היא בכלל האיסור של "ולא תתורו" בין אם מדובר בראיית נשים ובין אם מדובר בכל דבר אחר הגורם להתעוררות רעה אצל האדם. ומכולם חייב להישמר ולהתרחק.

אדם המתגבר על עצמו ומפסיק את המחשבות הטמאות, זוכה שהקדוש ברוך הוא מתגאה בו ומכריז עליו "הוא שלי". וכל פמליא של מעלה מברכים אותו ומתפללים עליו שיזכה לכל הברכות.

נגיעה

שמירת נגיעה היא שמירה קריטית ביותר. מפני שכל נגיעה מכוונת בין איש לאשה [שאיננה אשתו, בתו או אימו] היא עבירה חמורה ביותר, ועלולה גם לגרום אחריה עבירות נוספות שיש בהן איסורי כרת ומיתות בית דין.

ומכיון שנגיעת איסור היא מאבזיריהו של גילוי עריות חובה על האדם לברוח ממנה גם אם זה יעלה לו בכל ממונו, ואין שום היתר להקל בדבר ואפילו אם הדבר כרוך באי נעימות גדולה או בהפסד גדול ככל שיהיה.

גם לחיצת יד לאשה זרה, היא איסור גמור. וחובה להתנגד לכך בכל תוקף, גם אם הצד השני עושה פנים של פגוע וכדומה, לא יחשוש לכך כלל וכלל.

מובא בשולחן ערוך אבן העזר סימן כ"א: "צריך אדם להתרחק מהנשים מאד מאד, ואסור לאדם לקרוץ בידיו או לרמוז בעיניו לאחת מן העריות או לשחוק עמה או להקל ראש כנגדה ואפילו להריח בשמים שעליה או להביט ביופיה אסור".

ונכלל בזה איסור נגיעה באשה - הן לחיצת יד וכל שכן נגיעה בגופה. והלוחץ ידי אשה דרך חיבה עובר לדעת הרמב"ם על איסור מן התורה של "לא תקרבו לגלות ערוה" (ויקרא י"ח) כלומר לא תקרבו לדברים המביאים לגילוי עריות.

ישנם החושבים בטעות כי איסור גילוי עריות הוא רק עם אשה נשואה, ויש להם טעות חמורה מאד, כי גם בכל נערה נידה יש איסור כרת, וכך כתוב בתורה: "וְאֵלָּא אִשָּׁה בְּנִדַת טְמֵאָתָהּ לֹא תִקְרַב לְגִלּוֹת עֲרוֹתָהּ:" (ויקרא י"ח, ט). וכיום כל נערה פנויה היא נידה (שולחן ערוך יורה דעה סימן קפג' סעיף א').

ואמנם נכון שאשת איש זו עבירה חמורה ונוראה ביותר, אך צריך לדעת שבכל נידה יש איסור תורה שעונשו כרת.

הגמרא במסכת ברכות סא. אומרת "המַרְצָה מְעוֹת לְאִשָּׁה מִיָּדוּ לְיָדָהּ וּמִיָּדָהּ לְיָדוּ כְּדִי לְהַסְתַּכֵּל בָּהּ, אֶפִּילוּ גְדוֹל בְּתוֹרָה פְּמוֹשָׁה רַבֵּינוּ, עָלָיו הַשְּׁלוֹם, שֶׁקָּבַל תּוֹרָה מִהַר סִינַי, עָלָיו הַפְּתוּב אוֹמֵר: 'יָד לְיָד לֹא יִנְקָה רַע' (משלי יא, כא). לֹא יִנְקָה מְדִינָה שֶׁל גֵּיהֶנָם:". ובמשנה תורה לרמב"ם בספר קדושה, הלכות איסורי ביאה פרק כ"א, כותב הרמב"ם: "והמסתכל אפילו באצבע קטנה של אשה ונתכוון ליהנות הרי זה איסור גמור... והעושה דבר ממעשים אלו הרי הוא חשוד על העריות".

ונביא לפניכם מספר פסקי הלכה בקצרה (שולחן ערוך אבן העזר סימן כא' סעיף א' והלאה):

- * אָסוּר לְאִישׁ לְגַעַת בְּאִשָּׁה וְכֵן אִשָּׁה בְּאִישׁ, וְכֵרֵב הַמְּקַרְיִם הָרִי זֶה בִּיהֲרָג וְאֵל יַעֲבֵר.
- * מְסִירַת חֶפֶץ מֵאִישׁ לְאִשָּׁה אוּ מֵאִשָּׁה לְאִישׁ מוֹתֶרֶת מֵעֵיקַר הַדִּין, אֲדָּ יִהְיֶה שְׁלֵאָה יִגְעוּ זֶה בְּזֶה.

ברית קודש

מובא בזוהר (פרשת נח דף נ"ט ע"ב):

כַּל יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, מַה הַטַּעַם, מִשּׁוּם שְׁנוּטְרִים בְּרִית שְׁהַעוֹלָם מִתְקַיֵּם עֲלֵיו, כְּמוֹ שְׁאֵתָהּ אָמַר (ירמיה ל"ג) "אִם לֹא בְרִיתִי יוֹמֵם וְלַיְלָה חוֹקוֹת שָׁמַיִם וָאָרֶץ לֹא שָׁמַתִּי". וְלָכֵן יִשְׂרָאֵל שִׁשׁוּמְרִים הַבְּרִית וְקִבְּלוּ אוֹתוֹ, יֵשׁ לָהֶם חֵלֶק בְּעוֹלָם הַבָּא. וְלֹא עוֹד, אֲלֵא שְׁבִשְׁבִיל כֶּה הֵם נִקְרָאִים צַדִּיקִים. מִכַּאֵן לְמַדְּנֵנו כֹּל מִי שֶׁשׁוּמֵר הַבְּרִית הֵיךְ שְׁהַעוֹלָם עוֹמֵד עֲלָיו, נִקְרָא צַדִּיק. מִהֵיכָן אָנּוּ יוֹדְעִים, מִיּוֹסֵף. בְּגִלְל שֶׁשְׁמֵר עַל בְּרִית הָעוֹלָם, זָכָה שֶׁנִּקְרָא צַדִּיק. וְלָכֵן "וְעַמּוּךָ בְּכֵלִים צַדִּיקִים לְעוֹלָם יִרְשׁוּ אֶרֶץ".

ואמרת הגמרא: אמר רבי יוחנן אבר קטן יש לו לאדם מרעיבו שבע משביעו רעב [סוכה נב:].

הלכות:

א. אָסוּר לְהוֹצִיא זֶרַע לְבִטְלָה (שולחן ערוך אבן העזר סימן כג' סעיף א' והלאה).
ב. אֵלּוּ שְׁמֵנָאֵפִין בְּיַד וּמוֹצִיאִין זֶרַע לְבִטְלָה, לֹא דֵי לָהֶם שְׁאָסוּר גְּדוֹל הוּא, אֲלֵא שְׁהַעוֹשֶׂה זֶה בְּנֵדוּי הוּא יוֹשֵׁב וְעַלֵּיהֶם נֶאֱמַר "דִּיכֶם דְּמִים מֵלֹא" וְכֵאלּוּ הֵרַג הַנֶּפֶשׁ: (ישעיה א-ט)

ג. אָסוּר לְאָדָם שֶׁיִּקְשֶׁה עֲצָמוֹ לְדַעַת אוֹ יִבִּיא עֲצָמוֹ לְיַד הַרְהוּר. אֲלֵא אִם יָבֹא לוֹ הַרְהוּר יִסִּיעַ לְבוֹ לְדַבְּרֵי תוֹרָה. שֶׁהִיא 'אֵילַת אֶהְבִּים וְיַעֲלַת חַן'. (משלי ה-יט)
לְפִיכֵן אָסוּר לְאָדָם לִישֵׁן עַל עַרְפוֹ וּפְנָיו לְמַעַלָּה עַד שֶׁיִּטֶּה מַעַט כְּדֵי שְׁלֹא יָבֹא לְיַדֵּי קִשְׁוִי:

ד. אָסוּר לְאָדָם שֶׁאֵינוֹ נִשְׁוִי לְשַׁלַּח יָדוֹ בְּבְרִיתוֹ שְׁלֹא יָבֹא לְיַדֵּי הַרְהוּר. וְאִפְלוּ מִתַּחַת טְבוּרוֹ לֹא יִכְנִים יָדוֹ שְׁמָא יָבֹא לְיַדֵּי הַרְהוּר.

ה. אִם נִצְרָף לְנִקְבֵי לֹא יֵאָחַז בְּאֵמָה וְיִשְׁתִּין. [ואם הֵיךְ נִשְׁוִי מֵתָר, וְיֵשׁ אוֹסְרִים גַּם בְּנִשְׁוִי]. וְגַבִּין נִשְׁוִי וְגַבִּין שֶׁאֵינוֹ נִשְׁוִי לֹא יוֹשִׁיט יָדוֹ לְאֵמָה כְּלָל אֲלֵא בְּשַׁעָה שֶׁהוּא צָרִיף לְנִקְבֵי:

ו. חֲסִידִים הָרֵאשׁוֹנִים וְגוֹדְלֵי הַחֲכָמִים הַתְּפָאָר אַחַד מֵהֶם שֶׁמַּעוֹלָם לֹא נִסְתַּכַּל בְּמִיָּה שְׁלוֹ.

• כמה מאמרים מדברי זוהר ממעלת שמירת הברית •

דע מי ששומר עיניו וידיו ומוחשבותיו שלא יכניס עצמו במזיד חס ושלום בהרהורים רעים, וכשבאו לליבו, דוחה אותם תיכף בשתי ידיים, ושומר עצמו בכל כוחו, אז בלי ספק, הגם אם לא יזכה עכשיו לכל אלו המעלות בהיות שאין הדור והזמן מסוגל לזה, אבל בלי ספק שלעתיד לבוא יהא גבול ומחיצתו עם אלו צדיקים נוטרי ושומרי ברית שזכו לכל אלו המעלות, כי אין הקדוש ברוך הוא מקפח חס ושלום שכר שום ברית, וכל שכן בדור שפל כזה אשר בעונותינו הרבים השווקים מלאים פריצות, והשומר נפשו עכשיו, שכרו וגדולתו וחשיבותו למעלה בלי חקר.

אִיסוּר עֲרוּהָ

(שולחן ערוך אבן העזר סימן כ')

א. הבא על ערוה מן העריות, חָיב כְּרַת או מיתת בית דין על כל בִּיאָה וּבִיאָה. אף על פי שאין בית דין יכולין להמית אלא מיתה אחת הרי הביאות נחשבות לו כעברות הרבה.

ב. הנדה הרי היא כשאר כל העריות. המערה בה [בין פְּדֻרָּה בין שלא פְּדֻרָּה] חַיב כְּרַת. ואפלו היתה קטנה בת שלש שנים ויום אחד כשאר עריות שהבת מתמטמאה בנדה ואפלו ביום לדתה.

ג. אין האשה עולה מטמאתה ויוצאת מידי ערוה עד שתטבל במי מקוה כשאר. ולא יהיה דבר חוצץ בין בשרה ובין המים.

ד. אם רחצה במרחץ, אפלו נפלו עליה כל מימות שבעולם, הרי היא אחר הרחיצה פמות שהיתה קדם הרחיצה בכרת.

דִּיבּוּר וּשְׂמִיעָה

חז"ל הקדושים האריכו לבאר את גודל האיסור לדבר דברי טומאה וניבול פה, ונאמרו על כך דברים קשים ונוראים מאד. ולא רק על המדבר עצמו אלא גם על השומע ממנו ושותק.

ולכן חובה קדושה על כל יהודי לברוח מכל אדם המנבל את פיו או משמיעת קווי תוכן וכדומה שיש בהם דיבורים היפך הקדושה.

וכך אמרו חז"ל: בעוון נבלות פה צרות רבות וגזירות קשות מתחדשות, ובחורי "שונאיי" ישראל מתים. יתומים ואלמנות צועקין ואינן נענין. כל המנבל את פיו אפילו חותמין עליו גזר דין של שבעים שנה לטובה, הופכין עליו לרעה. כל המנבל את פיו מעמיקין לו גיהנם. רב נחמן בר יצחק אמר אף שומע ושותק. [שבת לג]

אִסוּר יְחוּד

(שולחן ערוך אבן העזר סימן כב')

- א. אָסוּר לְאִישׁ לְהִתְיַחַד עִם אִשָּׁה, וּאִפְּלוּ שְׂכָל אֶחָד עֶסוּק בְּעֶסֶק מְשֻׁלוֹ. וְכַן אָסוּר לָהֶם לְהִתְיַחַד בְּאוֹתוֹ בֵּית אִפְּלוּ אִם הֵם בְּב' חֲדָרִים נִפְרָדִים.
- ג. אָסוּר יְחוּד נוֹהֵג בֵּין בְּצַעִיר עִם זְמַנָּה, וּבֵין בְּזָקֵן עִם צְעִירָה, וּבֵין זָקֵן עִם זְמַנָּה, וְאִפְּלוּ חוֹלִים הַמְרַתְקִים לְמַטְתָּם.
- ד. נוֹהֵג בֵּין בְּנֵשׁוּי בֵּין בְּרִנֵּק, וּבֵין בְּנֵשׁוּאָה בֵּין בְּרִנֵּקָה וְאִפְּלוּ בְּכַעֲוָה, בֵּין אִם הָאִשָּׁה פְּרוּצָה וּבֵין אִם הָאִשָּׁה צְנוּעָה.
- ה. אָסוּר לְהִתְיַחַד וְאִפְּלוּ בְּאֶפֶן עֲרָאִי, בֵּין אִם הֵם מִיִּשְׂרָאֵל וּבֵין אִם הֵם גּוֹיִים (וְאִפְּלוּ אִשְׁתּוֹ שֶׁל הַגּוֹי נִמְצְאָת שָׁם עִם בַּעֲלָהּ, אָסוּר לְאִשָּׁה מִיִּשְׂרָאֵל לְהִיָּת עִמָּהֶם בְּמָקוֹם מְבֻדָּד).
- ו. אֵף בְּשִׂטַח פְּתוּחַ, אִם אֵין בְּסִבְיָהּ שָׁם אֲנָשִׁים שְׁעוֹבְרִים שָׁם, וְכִמוֹ שְׂמַצוּי לְפַעֲמִים בְּדַרְכִּים וּפְאָרְקִים, נוֹהֵג שָׁם אָסוּר יְחוּד.

הִלְכוֹת יְחוּד בְּעִבּוּדָה

לאור ריבוי המקרים של פגיעה בקדושה בקרב נשים היוצאות לעבודה חייב כל יהודי ללמוד היטב על הלכות קדושה, הלכות יחוד וצניעות - ולחנך את בני ביתו ללכת בדרכי אבותינו הקדושים.

מזן הגר"ש זואנר זצ"ל אשר היה מתריע כי רוב הגירושין ובעיות שלום הבית שהיו מגיעים לפניו היו בגלל מקומות עבודה מעורבים של גברים ונשים והיה מתנגד לכך בכל תוקף.

על אחת כמה וכמה כאשר חז"ל אומרים "ונשים דעתן קלות עליהן" (קידושין פ:): ורש"י כותב שם "נוחות להתפתות" ומוסיפים חז"ל "אין אפוטרופוס לעריות" (כתובות ג:): ואמרו חכמים: "אפילו חסיד שבחסידיים, אין ממנין אותו, אפוטרופוס על עריות", אז לכן, עם כל הפריצות והטומאה הסובבים אותנו, אי אפשר היום לסמוך על אף אחד וכל יהודי חייב ללמוד היטב ולהקפיד על הלכות קדושה, הלכות יחוד וצניעות - ולחנך את בני ביתו ללכת בדרכי אבותינו הקדושים.

הלכות היחוד עצמן וצניעות הלבוש הם תנאי בסיסי ויסודי, הלבוש חייב להיות בתכלית הצניעות, הדיבור צריך להיות תכליתי ומאופק ללא מחמאות, קשרי ידידות אסורים ואין לאשה להסכים שיקראו לה בשמה הפרטי. וכן קניית מתנות או הכנת ארוחה או משקה מאחד לשני אסורים בהחלט. אין לצאת לטיולים, נסיעות משותפות כימי העשרה וגיבוש וכו' שגורמים לירידה רוחנית הן מבחינת התכנים והן מבחינת הנוכחים.

ראוי שהבעל או הורי האישה יבקרו במקום העבודה כדי שיוכלו להתרשם מסגנון המקום ומהאנשים והנשים המועסקים בו.

מדרכי הצניעות לא ראוי שאיש יסעו יחדיו במעלית לבדם. אמנם הסעיף דן על איסור יחוד בעבודה אך הכללים ואיסור היחוד הינו בכל מקום: בבית ביקור של טכנאי, קניות, ביקור במרפאה וכו'.

ואין מקום בכל זה לדאגת פרנסה כלל וכלל. ומובטחנו שכל מי שתשמור על קדושת ישראל וצניעות הנהגותיה כבת ישראל כשירה, מזונה יהיה בהיתר ובריוח, והזן את העולם כולו בטובו ישפיע שפע טובה וברכה עד בלי די להולכים בדרך התורה והמסורה.

תשובה

גם אדם שהרבה לחטוא ויצרו גבר עליו פעם אחר פעם, לא יתייאש ח"ו אלא יתגבר כארי לעשות רצון אביו שבשמים, וימהר לעזוב את דרכו הרעה ויעבור לדרך טובה.

אך נזכור את ארבעת כללי התשובה:

א. בראש ובראשונה עזיבת החטא באמת.

ב. חרטה מעומק הלב. יתחרט באמת על כל מה שחטא.

ג. יעשה וידוי בלב נשבר.

ד. קבלה לעתיד להישמר מן החטא.

ובנוסף:

יעשה לעצמו גדרים ברורים וחומות הגנה חזקים ורציניים, וכגון שאם יש לו חבר רע או מקום רע או מכשיר רע שגרמו לו לחטוא, יעזוב את כל אלו עזיבה גמורה כדי שלא ישוב ויבוא לידי ניסיון. ואז מובטח לו שהוא ישוב להיות אהוב ורצוי אצל ה' יתברך כבתחילה. [ומומלץ מאד לקנוס את עצמו על כל נפילה ח"ו ולו הקטנה ביותר].

שבת קודש

- * כל השומר שבת נעשה שותף לקב"ה במעשה בראשית.
- * אם ישראל שומרים ב' שבתות מיד נגאלים ויזכו לביאת המשיח ולעולם הבא. שכשיבוא משיח צדקינו יראה באצבע על שומרי השבת אשר בזכותם נגאלו ישראל.
- * כל השומר שבת כהלכתו אפילו עבד עבודה זרה מוחלין לו, ושקולה שמירת שבת ככל המצוות.
- * השבת היא מקור הברכה והשפע לכל השבוע.
- * השבת היא האות שאנחנו עם ה', וככתוב בתורה "ביני ובין בני ישראל אות היא לעולם".
- * התנה הקב"ה עם אברהם שבזכות מילה ושבת, אין בניו יורדים לגינם.
- * כל המשמר את השבת כאלו מקיים כל התורה וכל המחלל השבת כאלו כפר בכל התורה כולה.

מזוזה סגולה להאריך ימים

- "וּכְתַבְתֶּם עַל מְזוּזַת בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיַמֵּי בְנֵיכֶם".
(דברים י"א כ')
- תיקוני הזוהר הקדוש - "מזוזות הן אותיות זוז מות".

"מעשה במלך ששלח לרבי יהודה הנשיא מרגלית יקרה ואמר לו: "שֶׁלַח לִי דָבָר מִזֶּה שֶׁעָרְכוּ כַּעֲרֵךְ הַמְּרַגְלִית". שלח לו מזוזה אחת. אמר לו המלך "שלחתי לך מרגלית יקרה ואתה שלחת לי דבר השווה למטבע?" ענה ר' יהודה הנשיא: "כל רכושי ורכושך גם יחד אינם מגיעים לערכה של המזוזה. אתה שלחת לי דבר שאני צריך לשמור עליו ואני שלחתי לך דבר אשר שומר עליך". (בראשית רבה [וילנא] נח ל"ה ג').

בזכות יוסף הצדיק

יוסף הצדיק עמד בגבורה עצומה וכבש את יצרו ומננו נשאב כולנו את הכתונתגבר על יצר הרע ונזכה לכל הברכות האמורות בתורה.

וְיָסַר פְּרַעָה אֶת טַבַּעְתּוֹ מֵעַל יָדוֹ וַיִּתֵּן אֶתָּהּ עַל יַד יוֹסֵף וַיִּלְבֹּשׁ אֹתוֹ בְּגָדֵי שֵׁשׁ וַיִּשֶׂם רֶבֶד הָאֶהָב עַל צְנֹאָרוֹ: וַיַּרְכַּב אֹתוֹ בְּמַרְכָּבַת הַמִּשְׁנָה אֲשֶׁר לוֹ וַיִּקְרְאוּ לְפָנָיו אֲבָרָה וַנִּתֵּן אֹתוֹ עַל כָּל אֶרֶץ מִצְרָיִם: יוֹסֵף, מִשְׁלוֹ נָתַנוּ לוֹ.

הַפֶּה שְׁלֹא נִשְׁקַבְּעָהּ - עַל פִּיהַּ יִשְׁקַבְּעָהּ עַמִּי.

צְנֹאָר שְׁלֹא דָבַק בְּעֵבְרִיהָ - וַיִּשֶׂם רֶבֶד הָאֶהָב עַל צְנֹאָרוֹ.

יָדַיִם שְׁלֹא מִשְׁמָשׁוּ בְּעֵבְרִיהָ - וַיִּתֵּן אֶתָּהּ עַל יַד יוֹסֵף.

גּוֹף שְׁלֹא נִדְבַק בְּעֵבְרִיהָ - וַיִּלְבֹּשׁ אֹתוֹ בְּגָדֵי שֵׁשׁ.

רַגְלַיִם שְׁלֹא פָּסְעוּ בְּעֵבְרִיהָ - וַיִּפְסְעוּ וַיַּרְכַּבוּ עַל קָרוֹנֵי וַיַּרְכַּב אֹתוֹ בְּמַרְכָּבַת הַמִּשְׁנָה.

מַחְשָׁבָה שְׁלֹא הִרְהוּר בְּעֵבְרִיהָ - תָּבֵא וְתִקְרָא חֲכָמָה, וַיִּקְרְאוּ לְפָנָיו אֲבָרָה, אָב בַּחֲכָמָה וְרַף בְּשָׂנַיִם. (ילקוט שמעוני מ-מד)

מעלת זיכוי הרבים מדברי חז"ל

"...ומצדיקי הרבים פּוֹכְכִים לְעוֹלָם וָעֶד:" (דניאל י"ב, ג')
"כל המזכה את הרבים, אין חטא בא על ידו:" (משנה, אבות ה', י"ח)
"כל המוכיח את חבירו לשם שמים זוכה לחלקו של הקב"ה... ולא עוד אלא שמושיבין עליו חוט של חסד" (גמרא מסכת תמיד דף כח.)
"כל המרחם על הבריות מרחמים עליו מן השמים" (שבת קנא), וכותב המסילת ישרים (פי"ט) "הקב"ה מודד מידה כנגד מידה ומי שמרחם ועושה חסד עם הבריות גם בדינו ירחמו וימחלו לו על עוונותיו".

"מי שעמל לזכות את הרבים למשוך את לבבם לעבודת ה', זו מצווה הגדולה מכל המצוות ושכרה עולה על כל שכר המצוות. ("כוכבי אור" לרבי איצלה בלאזער זצ"ל) * "כל אוצרות העולם הזה אינם שווים למצוות זיכוי הרבים" (מרן רבי ישראל סלנטר זצ"ל)

"בעניין היצר, מלפנים היה הקב"ה מייחד אנשים מיוחדים בכל דור שבכוח דבריהם הקדושים היו מכבים אש היצר... והיום שבעוונותינו הרבים הדליקה מצויה מאוד, צריך להימצא בכל עיר מתנדבים לזה." ("חומת הדת" לרבינו החפץ חיים זצ"ל).

"המזכה אחרים הוא עצמו מתעלה ומתקדש מאד." ("לקט לבן תורה" למרן הגר"י קנייבסקי הסטייפלר זצ"ל).

"כִּי ה' אֱלֹהֶיךָ מִתְהַלֵּךְ בְּקִרְבְּךָ מִתְחַנֵּף לְהַצִּילֲךָ וְלִתֵּת אִיִּיךָ לְפָנָיו וְהָיָה מִתְחַנֵּף קְדוֹשׁ וְלֹא יִרְאֶה כֶּף עֲרוֹת דָּבָר וְשָׁב מֵאַתְרֵיהֶם:" (דברים, כ"ג ט"ו).

וכיום כאשר יש ירידה קשה בצניעות ובקדושה אנו מאבדים את השמירה של הקב"ה. "האחריות לגורלו של עם-ישראל מחייבת כל אחד היודע את האמת ליטול חלק במאמץ להחזיר את האמת לדרך האמת." (מרן הרב ש"ך זצוק"ל).

**בוא והיה שותף לזיכוי הרבים ע"י חלוקת עלונים לחיזוק הצניעות
המחולקים ללא תשלום ב"קול הצניעות", טל 0527-120-948.**

פְּסוּקִים לְשִׁמּוּרָה בַּדְּרָכִים מִכָּל הַמַּזִּיקִים

• וַיַּעֲקֹב הַלֵּךְ לְדַרְכּוֹ וַיִּפְגְּעוּ בּוֹ מַלְאֲכֵי אֱלֹקִים.
וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כִּי־אֲשֶׁר רָאִים מַחֲנֵה אֱלֹקִים זֶה וַיִּקְרָא
שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא מַחֲנֵים • יְבָרְכֶךָ ה' וַיִּשְׁמְרֶךָ.
יָאֵר ה' פְּנֵי אֱלֹהֶיךָ וַיִּחַנֶּךָ. יֵשָׂא ה' פְּנֵי אֱלֹהֶיךָ
וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם • הִנֵּה אֲנֹכִי שֹׁלַח מַלְאָךְ לְפָנֶיךָ
לְשִׁמּוּרָה בַּדְּרָךְ וְלִהְבִּיאֲךָ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הִכְנַתִּי
• אֵל תֵּאָחֲזוּ אִתִּי וְהוֹרֵתִי הַצְּלִיחַ דְרָכֵי • יַחֲדוּ וְרַבִּים
הִלְכָה כְרֵבִים • כִּי מַלְאֲכָיו יֵצְוּהוּ לְךָ לְשִׁמּוּרָה
בְּכָל דְרָכֶיךָ. ה' יִשְׁמֵר צֵאתְךָ וּבֹאֲךָ מֵעַתָּה וְעַד
עוֹלָם • וַיִּסְעוּ וַיְהִי חֶתֶת אֱלֹהִים עַל הָעֵדִים אֲשֶׁר
סָבִיבוּתֵיהֶם וְלֹא רָדְפוּ אַחֲרֵי בְנֵי יַעֲקֹב • לִישׁוּעָתְךָ
קוִיִּתִי ה' • הַמַּלְאָךְ הַגָּאֹל אֶתִּי מִכָּל רָע יְבָרְכֶךָ אֶת
הַנְּעָדִים וַיִּקְרָא בְהֵם שְׁמִי וְשֵׁם אִמִּתִּי אֲבָרְהָם
וַיִּצְחַק וַיִּדְגּוּ לָדָב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ • אִין עוֹד מִלְבְּדוֹ. •

